

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Prenumerata roczna 12 zł.

Cena egzemplarza 1 zł.

Prenumeratę należy wpłacać na konto P. K. O. **Nr. 30-400** „Centralna Księgowość Ministerstwa Skarbu“, zaznaczając na odwrocie blankietu nadawczego „Należność za prenumeratę Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewn.“

Adres Redakcji: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat 69, Wydział Org. Prawny Tel. 220-20.

Adres Administracji: Komisarjat Rządu, ul. Daniłowiczowska Nr. 1. Telef. 696-87.

TREŚĆ:	I. Przedruki z Dziennika Ustaw R. P. Nr. Nr. 97 — 103.	str. 596
	Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 8 września 1932 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie postępowania zarządów obwodowych Funduszu Bezrobocia przy powoływaniu swych czynności gminom miejskim i wiejskim, powiatowym związkom komunalnym, kasom chorych i innym instytucjom społecznym oraz państwowym urzędom pośrednictwa pracy	596
	Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 30 września 1932 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o wzorze statutu spółki rybackiej jeziorowej	598
	Rozporządzenie Ministrów: Komunikacji i Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych z dnia 5 sierpnia 1932 r. o ruchu autobusów na drogach publicznych	601
	Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 10 października 1932 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o zmianach w rozporządzeniu Ministra Reform Rolnych z dnia 7 czerwca 1930 r. w sprawie przeznaczenia i parcelacji gruntów, położonych w sferze interesów mieszkaniowych miast i ośrodków przemysłowo-fabrycznych	603
	Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 11 października 1932 r. w sprawie uzupełnienia rozporządzenia z dnia 15 listopada 1930 roku o zmianie nazwisk hańbiących, ośmieszających lub nieeliczących z godnością człowieka	603
	Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 1 października 1932 r. o wykonaniu art. 2 punkt b) ustawy o mierniczych przysięgłych	604
II.	Przedruki z Monitora Polskiego Nr. Nr. 263 — 275	605
	Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 10 listopada 1932 r., zmieniające Instrukcję Ministra Robót Publicznych z dnia 7 listopada 1931 r. w sprawie biletów, jakich używać powinny przedsiębiorstwa przewozowe, uiszczające opłatę na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego od rzeczywiście sprzedanych biletów oraz w sprawie obliczania ryczałtowych opłat na rzecz tegoż Funduszu („Monitor Polski“ Nr. 283, poz. 375)	605
IV.	Orzecznictwo — Przedruki ze zbioru wyroków Najwyższego Trybunału Administracyjnego rocznik IX — 1931 r.	606
VI.	Okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. Nr. 141 — 146.	608
	Poz. 232 — Okólnik Nr. 141 z dnia 19 listopada 1932 r. o ustalaniu i zatwierdzaniu preliminarzy budżetowych związków komunalnych na r. 1933/34.	608
	233 — Okólnik Nr. 142 z dnia 21 listopada 1932 r. o szkoleniu praktykantów I-ej kategorii	610
	234 — Okólnik Nr. 143 z dnia 22 listopada 1932 r. o opłatach stemplowych od duplikatów dokumentów wojskowych — sposób kasowania znaczków stemplowych	610

Poz. 235 — Okólnik Nr. 144 z dnia 23 listopada 1932 r. o podpisywaniu pism, wychodzących z urz. wojew.	str. 611
236 — Okólnik Nr. 145 z dnia 24 listopada 1932 r. o uchylaniu decyzji z urzędu na podstawie art. 101 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym	„ 611
237 — Okólnik Nr. 146 z dnia 29 listopada 1932 r. w sprawie zwrotu kosztów podróży, związanych z orzecznictwem o przydatności lokali dla szkół prywatnych	„ 612
VII. Pisma okólnie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych	„ 612
Poz. 238 — Pismo Nr. AP. 131/I z dnia 14 listopada 1932 r. w sprawie „Uniwersytetu politechnicznego” w Liège	„ 612
239 — Pismo Nr. Wojsk. B. 3/42/1 z dnia 16 listopada 1932 r. w sprawie gimnazjum koedukacyjnego z hebrajskim językiem nauczania w Białymstoku	„ 612
240 — Pismo Nr. Pers. 107/4 z dnia 18 listopada 1932 r. o wypłacie pensji za order „Virtuti Militari” za rok 1933.	„ 613
241 — Pismo Nr. SF. 61/1/28 z dnia 18 listopada 1932 r. o opłatach na rzecz Funduszu Pomocy Bezrobotnym	„ 613
242 — Pismo Nr. AP. 58/3 z dnia 18 listopada 1932 r. o niepokojeniu podróżnych w pociągach pasażerskich	„ 613
243 — Pismo Nr. AP. 26/5 z dnia 23 listopada 1932 r. w sprawie świadectw niezdolności w związku ze zwalnianiem ociemniałych niezdolnych od opłat radiotelefonicznych	„ 613
244 — Pismo Nr. Pers. 107/3 z dnia 23 listopada 1932 o patentach oficerskich.	„ 614
245 — Pismo Nr. Pers. 101/10 z dnia 25 listopada 1932 r. o przygotowaniu władz administracji ogólnej do przejęcia obowiązków, wynikających z art. 16 Przepisów z 11.VII.1932 r., wprowadzających kodeks karny i prawo o wykroczeniach	„ 616
246 — Pismo Nr. GB. 9/11 z dnia 28 listopada 1932 r. o zwrocie opłat szkolnych za dzieci, uczęszczające do gimnazjum polskiego w Gdańsku	„ 616
247 — Pismo Nr. GB. 18/11/2 z dnia 28 listopada 1932 r. o postępowaniu przy spłacie należności dostawcom, którzy zalegają z opłatami skarbowymi	„ 616
248 — Pismo Nr. Wojsk. B. 3/45/1 z dnia 29 listopada 1932 r. o odroczeniu służby wojskowej z art. 61 p. 1) ustawy o powsz. obow. wojsk.	„ 617
VIII. Nowe książki i czasopisma	„ 617
Poz. 249 — „Amnestja 1932 r.” Dr. R. Lemkin	„ 617

I.

Przedruki z Dziennika Ustaw R. P.

z 8 listopada Nr. 97. Rok 1932.

Poz. 833. Porozumienie między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Węgierskiem o ochronie nazw regionalnych i specjalnych nazw gatunków produktów winnych, podpisane w Warszawie dnia 4 listopada 1931 r.

Poz. 834. Oświadczenie rządowe z dnia 31 października 1932 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych porozumienia między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Węgierskiem, w formie wymiany not z dnia 4 listopada 1931 roku o ochronie nazw regionalnych i specjalnych nazw gatunków produktów winnych.

Poz. 835. Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych z dnia 3 września 1932 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Przemysłu i Handlu, Skarbu i Komunikacji w sprawie wykonania ustawy z dnia 7 listopada

1931 roku o nadzwyczajnym przewozie oficerów i szeregowych rezerwy i pospolitego ruszenia oraz sprzętu wojskowego w czasie pokoju.

Poz. 836. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 8 września 1932 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie postępowania zarządów obwodowych Funduszu Bezrobocia przy powierzaniu swych czynności gminom miejskim i wiejskim, powiatowym związkom komunalnym, kasom chorych i innym instytucjom społecznym oraz państwowym urządům pośrednictwa pracy.

Na podstawie art. 26 ustęp 2 i art. 41 ustawy z dn. 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 650), której tekst jednolity ogłoszony został w załączniku do obwieszczenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 24 czerwca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 555), zarządza się co następuje:

§ 1. W razie uznania przez zarząd obwodowy Funduszu Bezrobocia za wskazane powierzenie swych czynności gminie lub powiatowemu

związkowi komunalnemu na mocy art. 22 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, zarząd obwodowy winien:

- a) zasięgnąć w tej sprawie opinii władz nadzorczych gminy lub powiatowego związku komunalnego, po otrzymaniu tej opinii sporządzić szczegółowo uмотywowany wniosek i odesłać go wraz z aktami sprawy do Zarządu Głównego Funduszu Bezrobocia, dla powzięcia w tej sprawie ostatecznej decyzji;
- b) po otrzymaniu od Zarządu Głównego decyzji, upoważniającej zarząd obwodowy do powierzania wykonywania swych czynności danej gminie lub danemu powiatowemu związkowi komunalnemu, niezwłocznie powziąć w tej sprawie odnośną uchwałę całkowicie w swej treści uzgodnioną z decyzją Zarządu Głównego i uchwałę tę doręczyć gminie lub powiatowemu związkowi komunalnemu do wiadomości i wykonania.

§ 2. Uchwała zarządu obwodowego, powierzająca wykonywanie jego czynności danej gminie lub powiatowemu związkowi komunalnemu, zawierać winna:

- a) upoważnienie danej gminy lub powiatowego związku komunalnego do wykonywania w imieniu zarządu obwodowego powierzonych czynności Funduszu Bezrobocia z powołaniem się na art. 22 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia i niniejsze rozporządzenie;
- b) ściśle wymienienie przysługujących gminie lub powiatowemu związkowi komunalnemu uprawnień, wpływających z tytułu wykonywania powierzonych im czynności;
- c) oświadczenie, że gmina lub powiatowy związek komunalny za wykonywanie czynności powierzonych przez zarząd obwodowy otrzyma od Funduszu Bezrobocia wynagrodzenie tytułem zwrotu istotnie poniesionych niezbędnych kosztów w formie odsetek od ogólnej sumy wypłat po sprawdzeniu wydatków przez zarząd obwodowy Funduszu Bezrobocia. Wysokość wynagrodzenia nie może przekraczać 3% od ogólnej sumy wypłat, uskutecznionych w odnośnym okresie czasu za pośrednictwem gminy lub powiatowego związku komunalnego na rachunek Funduszu Bezrobocia;
- d) stwierdzenie, że gmina lub powiatowy związek komunalny powierzone jej czynności wykonywać winna zgodnie z instrukcjami, jakie od zarządu obwodowego otrzyma, nadto, że gmina lub powiatowy związek komunalny obowiązana jest wykonywać wszelkie zlecenia zarządu obwodowego z wykonywaniem przepisów ustawy ściśle związane;
- e) oświadczenie, że na gminie lub powiatowym związku komunalnym ciąży całkowita materialna odpowiedzialność za

powierzone jej przez zarząd obwodowy pieniądze na wypłatę zasiłków;

- f) ściśle oznaczenie terenu działania i
- g) polecenie prowadzenia odrębnej rachunkowości w zakresie czynności powierzonych w myśl wskazań Funduszu Bezrobocia.

§ 3. Po przekazaniu gminie lub powiatowemu związkowi komunalnemu swych czynności, zarząd obwodowy winien nadzorować działalność gmin lub powiatowego związku komunalnego w zakresie wykonywania powierzonych funkcji, a wszelkiego rodzaju trudności i niedokładności usuwać, udzielając gminie lub powiatowemu związkowi komunalnemu odpowiednich wskazań i wyjaśnień.

§ 4. W wypadku, gdyby gmina lub powiatowy związek komunalny powierzone czynności wykonywały niedbale, ewentualnie od wykonywania poszczególnych zleceń, w zakresie akcji zabezpieczeniowej wchodzących, uchylały się, natenczas zarząd obwodowy winien niezwłocznie wnieść o tem zażalenie do władzy nadzorczej gminy lub powiatowego związku komunalnego.

§ 5. W razie, gdyby w myśl art. 24 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia gmina lub powiatowy związek komunalny powzięły uchwałę o zwrócenie się z prośbą do Ministra Opieki Społecznej o zwolnienie od wykonywania czynności, przez zarząd obwodowy powierzonych, gmina lub powiatowy związek komunalny winny odpis swej prośby przesłać zarządowi obwodowemu, który skieruje ją wraz z własnym co do tego wnioskiem do Zarządu Głównego.

§ 6. W razie powierzenia swych czynności kasie chorych lub innej instytucji społecznej o charakterze publiczno-prawnym zarząd obwodowy winien wejść z nią w układy i sporządzić umowę, którą wraz z własnym wnioskiem w tej sprawie winien odesłać do Zarządu Głównego dla użyskania z jego strony zgody.

§ 7. Umowa pomiędzy zarządem obwodowym a daną instytucją (§ 6) ma być sporządzona na piśmie, podpisana przez przewodniczącego i dwóch członków zarządu obwodowego i zawierać winna:

- a) upoważnienie danej instytucji do wykonywania w imieniu zarządu obwodowego powierzonych jej czynności Funduszu Bezrobocia z powołaniem się na art. 22 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia i niniejsze rozporządzenie;
- b) ściśle wymienienie przysługujących danej instytucji uprawnień, wpływających z tytułu wykonywania powierzonych jej czynności;
- c) zobowiązanie danej instytucji do wykonywania powierzonych jej czynności zgodnie z instrukcjami jakie od zarządu obwodowego otrzyma, jak również zobowiązanie do wykonywania wszelkich

innych zleceń zarządu obwodowego, umową nieprzewidzianych, lecz z wykonywaniem przepisów ustawy ściśle związanych;

- d) ściśle określenie warunków wynagrodzenia w wysokości wskazanej w punkcie c) § 2 niniejszego rozporządzenia;
- e) oświadczenie danej instytucji, że przyjmuje na siebie całkowitą materialną odpowiedzialność za powierzone jej przez zarząd obwodowy pieniądze na wypłatę zasiłków i za prawidłowość dokonanych wypłat;
- f) ściśle określenie terenu działania i
- g) zobowiązanie instytucji do prowadzenia odrębnej rachunkowości dla czynności powierzonych w myśl wskazań Funduszu Bezrobocia.

§ 8. Wydatki państwowych urzędów pośrednictwa pracy i ich oddziałów, faktycznie dokonywane na rzecz Funduszu Bezrobocia, pokrywane są przez zarządy obwodowe. W szczególności państwowe urzędy pośrednictwa pracy, lub też ich oddziały, otrzymują od Funduszu Bezrobocia zwrot części swoich faktycznych wydatków biurowych, o ile Fundusz Bezrobocia otrzymuje od tych urzędów stale pewne świadczenia, jak: wspólny lokal, światło opału i t. p.

§ 9. Personel państwowych urzędów pośrednictwa pracy, lub też ich oddziałów, nie wyłączając kierowników, może otrzymywać od Funduszu Bezrobocia, za sprawowanie w godzinach pozabiurowych powierzonych im przez zarządy obwodowe dodatkowych czynności na rzecz Funduszu Bezrobocia, wynagrodzenie w formie ustalonej przez organa centralne Funduszu Bezrobocia w porozumieniu z Ministerstwem Opieki Społecznej.

§ 10. W razie niemożności wykonania przez państwowe urzędy pośrednictwa pracy lub też ich oddziały w granicach posiadanych etatów, powierzanych im przez zarządy obwodowe Funduszu Bezrobocia czynności Fundusz Bezrobocia:

- a) przydziela państwowym urzędom pośrednictwa pracy, lub też ich oddziałom, do prac wykonywanych na rzecz Funduszu Bezrobocia swoich pracowników, którzy w zakresie wykonywanych czynności podlegają kierownikom państwowych urzędów pośrednictwa pracy, lub też ich oddziałów, służbowo zależąc od Dyrekcji Funduszu Bezrobocia;
- b) lub też przyznaje ryczałt, stosownie do zapotrzebowania Ministerstwa Opieki Społecznej na koszty powiększenia etatów stanowisk kierowniczych w państwowych urzędach pośrednictwa pracy lub też w ich oddziałach.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z tem, iż umowy zawarte dotychczas przez zarządy obwodowe z powiatowymi związkami komunalnymi (wydziałami

i radami powiatowymi) zostaną zastąpione przez uchwały zarządów obwodowych Funduszu Bezrobocia po upływie okresu ważności umowy lub po rozwiązaniu umowy.

Poz. 837. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 14 września 1932 r. w sprawie zmian w organizacji komisji szacunkowych do spraw podatku dochodowego w okręgach administracyjnych izb skarbowych w Białymstoku, Grudziądzu, Krakowie, Lublinie, I i II we Lwowie, Łodzi oraz Poznaniu.

Poz. 838. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 31 października 1932 r. w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej.

Poz. 839. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 października 1932 r. o stroju adwokatów przy rozprawach.

z 9 listopada

Nr. 98.

Rok 1932.

Poz. 840. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 30 września 1932 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o wzorze statutu spółki rybackiej jeziorowej.

Na podstawie art. 40 ustawy o rybołówstwie z dnia 7 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 357) postanawia się co następuje:

§ 1. Ustala się załączony do niniejszego rozporządzenia wzór statutu spółki rybackiej jeziorowej.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Załącznik do § 1 rozp. Min. Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 30 września 1932 r. (poz. 840).

WZÓR STATUTU SPÓŁKI RYBACKIEJ JEZIOROWEJ.

utworzonej na podstawie art. 39 i 40 ustawy o rybołówstwie z dnia 7 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 357).

Nazwa i charakter spółki.

§ 1.

Spółka rybacka, działająca na podstawie statutu niniejszego, nosi nazwę „Spółka Rybacka Jeziorowa”

§ 2.

„Spółka rybacka jeziorowa
 „ jest osobą prawną.

§ 3.

Obwód rybacki własny spółki obejmuje

Siedziba i skład spółki.

§ 4.

Siedziba spółki jest w

Członkami spółki są właściciele praw do rybołówstwa na wodach, stanowiących obwód rybacki spółki.

Czas trwania spółki.

§ 5.

Czas trwania spółki jest nieograniczony, z tem jednak zastrzeżeniem, że po upływie 10 lat istnienia spółki może być ona rozwiązana trybem, wskazanym w pkt. 1 § 21 niniejszego statutu.

§ 6.

Zmiana osoby właściciela praw do rybołówstwa na wodach, stanowiących obwód rybacki spółki, nie powoduje rozwiązania spółki.

Cel spółki i sposób użytkowania obwodu rybackiego.

§ 7.

Celem spółki jest zagospodarowanie i użytkowanie obwodu rybackiego spółki.

Spółka może:

- a) wykonywać rybołówstwo we własnym zarządzie i pozwoleń na sportowy połów wędką udzielać w ilości, oznaczonej przez wojewódzką władzę administracji ogólnej, przyczem poszczególni członkowie spółki nie mają prawa dokonywać połowów w obwodzie rybackim spółki na własny rachunek, albo
- b) całe użytkowanie rybackie wypuścić w dzierżawę osobie innej według własnego wyboru.

Umowa o dzierżawę rybołówstwa w obwodzie rybackim spółki wymaga dla swej ważności zatwierdzenia właściwej dla obwodu rybackiego powiatowej władzy administracji ogólnej.

Podział zysków i strat spółki.

§ 8.

Podział zysków i strat spółki następuje według wartości udziałów.

Wartość udziałów.

§ 9.

Wartość udziałów członków spółki ustalona została we wzajemnem porozumieniu według następującej skali procentowej

Plan zagospodarowania.

§ 10.

Uwzględniając warunki naturalnej wydajności jeziora, występujące w niem gatunki ryb i użytkowe ich znaczenie, warunki gospodarcze oraz występowanie szkodników ryb, ustala się następujący plan zagospodarowania obwodu rybackiego spółki.

- 1) Rozmiar corocznego zarybienia poszczególnymi gatunkami ryb wynosi
- 2) Następujące obszary wodne, będące miejscem stałego tarła ryb, uznaje się jako tarliska ochronne ; na obszarach tych wprowadza się następujące ograniczenia połowu ryb (odnośnie rodzajów, narzędzi, sposobów i okresów połowów)
- 3) Spółka utrzymywać będzie sztuczne tarliska w ilości na następujących miejscach
- 4) Wolno łowić poszczególne gatunki ryb w okresach następujących: gatunek w okresie przyczem te tylko ryby wolno łowić, które w poszczególnych gatunkach osiągnęły wymiary następujące: gatunek cm.
- 5) Przy połowie ryb wolno używać wyłącznie następujących sposobów i narzędzi
- 6) Zwalczanie twardej, nadwodnej roślinności w jeziorze odbywać się będzie ; całość zarośniętych obrzeży wykaszana będzie w okresach -letnich.
- 7) Spółka utrzymywać będzie swym kosztem strażników rybackich.

Tarliska ochronne i granice obwodu rybackiego spółki oznaczone będą tablicami według przepisane go ogólnie wzoru; tablice te będą ustawione i utrzymywane kosztem spółki.

Zmiany postanowień, zawartych w powyższym planie zagospodarowania, podlegają zatwierdzeniu wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

Rokiem gospodarczym spółki jest okres czasu od dnia 1 kwietnia jednego roku kalendarzowego do dnia 31 marca następnego roku kalendarzowego.

Za wykonywanie planu zagospodarowania odpowiedzialna jest spółka również w przypadku wypuszczenia rybołówstwa w dzierżawę.

Do planu zagospodarowania należy dołączyć osobny operat, obejmujący charakterystykę wa-

runków gospodarczych wraz z planem sytuacyjnym i mapą batymetryczną jeziora; o zwolnienie od tego obowiązku spółka może ubiegać się u wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

Odpowiedzialny zarząd gospodarstwa rybackiego spółki.

§ 11.

W przypadku wykonywania rybołówstwa przez spółkę we własnym zarządzie, spółka powierzy odpowiedzialny zarząd gospodarstwa rybackiego jednej osobie, powołując ją trybem, przewidzianym w § 14 niniejszego statutu.

Organa spółki.

§ 12.

Organami spółki są: zebranie członków spółki i zarząd spółki.

§ 13.

Zebranie członków spółki:

- 1) ustanawia zarząd spółki,
- 2) sprawuje kontrolę i nadzór na działalności zarządu,
- 3) stanowi o rozwiązaniu spółki.

Poza tem rozstrzyga o wszystkich pozostałych sprawach spółki, o ile nie przekaze ich do zakresu działania zarządu.

§ 14.

Uchwały zebrania członków spółki, z wyjątkiem uchwał o rozwiązaniu spółki (ust. 1 § 21) zapadają zwykłą większością wartości udziałów (§ 9), reprezentowanych przez obecnych na zebraniu.

§ 15.

Zebrania członków spółki odbywają się przynajmniej raz do roku oraz na każde żądanie członków spółki, posiadających co najmniej $\frac{1}{3}$ wartości udziałów w spółce.

Zebrania członków spółki zwołuje zarząd, który w razie żądania członków spółki obowiązany jest zwołać je na termin w granicach dwu tygodni od daty otrzymania takiego żądania.

Członkowie mogą brać udział w zebraniu bądź osobiście, bądź przez pełnomocników.

Pełnomocnictwa winny być poświadczone przez zarząd gminy.

Zebranie członków spółki jest prawomocne w obecności takiej liczby członków, którzy posiadają przynajmniej połowę ogólnej wartości udziałów.

Jeżeli zebranie nie dojdzie do skutku w pierwszym terminie z powodu nieobecności odpowiedniej liczby członków, przewidzianej w ustępie poprzednim, należy zwołać je powtórnie na termin w granicach 8 dni.

Zebranie członków spółki, zwołane na termin drugi, jest prawomocne bez względu na ilość członków.

Pierwsze zebranie członków spółki zwołuje i otwiera najstarszy wiekiem członek spółki; zebranie następne otwiera przewodniczący zebrania poprzedniego, a w razie jego nieobecności, najstarszy wiekiem członek spółki; po otwarciu zebrania wybiera ono przewodniczącego i sekretarza.

Z przebiegu zebrań członków spółki należy sporządzać protokoły, podpisywane przez przewodniczącego i sekretarza; protokoły te winny być pisane w specjalnej księżce i przechowywane.

§ 16.

Do zakresu działania zarządu spółki należy:

- 1) ogólne kierownictwo sprawami spółki,
- 2) przedstawicielstwo spółki wobec władz i osób trzecich,
- 3) prowadzenie księgowości spółki,
- 4) przygotowywanie wniosków na zebrania członków spółki,
- 5) przedstawianie zebraniu członków spółki rocznych sprawozdań rachunkowych,
- 6) zwoływanie zebrań członków spółki,
- 7) prowadzenie wykazów członków spółki.

§ 17.

Wykaz członków spółki należy prowadzić według następującego wzoru:

Imię i nazwisko	Określenie praw rybołówstwa	Wartość udziału	Uwagi
-----------------	-----------------------------	-----------------	-------

§ 18.

Zobowiązania spółki podpisują wszyscy członkowie zarządu.

Odpowiedzialność członków spółki i członków zarządu.

§ 19.

Za zobowiązania spółki członkowie jej odpowiadają w stosunku do wartości posiadanych udziałów.

Za szkody, zrządzone spółce przez członków zarządu świadomie lub przez niedbalstwo, członkowie zarządu odpowiadają przed spółką solidarnie i całym majątkiem.

§ 20.

W razie wykonywania rybołówstwa przez spółkę we własnym zarządzie, spółka obowiązuje się opłacać na rzecz „Funduszu Ochrony Rybołówstwa” na cele ogólnego zagospodarowania rybackiego wód otwartych i ochrony rybołówstwa od szkód corocznie zgóry kwotę złotych, nie mniej wszakże, aniżeli 15 od 100 czynszu dzierżawnego, jakiby został osiągnięty,

gdyby obwód rybacki spółki był wypuszczony w dzierżawę; w razie wypuszczenia obwodu rybackiego spółki w dzierżawę — opłata ta wynosi 15 od 100 czynszu dzierżawnego.

Rozwiązanie i likwidacja spółki.

§ 21.

Spółka rybacka jeziorowa ulega rozwiązaniu:

- 1) uchwałą zebrania członków spółki, powziętą większością $\frac{3}{4}$ wartości udziałów, reprezentowanych przez obecnych na zebraniu przy zachowaniu postanowień § 5;
- 2) decyzją wojewódzkiej władzy administracji ogólnej, wydaną z powodu okoliczności, przewidzianych w art. 38 ustawy o rybołówstwie.

§ 22.

W razie rozwiązania spółki majątek jej podlega podziałowi między członków w stosunku do wartości posiadanych udziałów.

W razie rozwiązania spółki w okresie trwającej dzierżawy obwodu rybackiego spółki, stosunek dzierżawny podlega postanowieniom art. 24 ustawy o rybołówstwie.

Poz. 841. Rozporządzenie Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 7 listopada 1932 r. w sprawie określenia w trybie § 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. o lichwie pieniężnej najwyższych dozwolonych korzyści majątkowych przedsiębiorstw, trudniących się czynnościami bankowymi.

z 14 listopada Nr. 99 Rok 1932

Poz. 842. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 10 października 1932 r. wydane: co do §§ 40, 104 i 110 w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych; co do §§ 52, 57 — 76, 81 — 83, 98, 99, 102 i 111 w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości; co do §§ 101 — 103 oraz 105 — 109 w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych; co do §§ 115 i 185 w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu; co do §§ 131 i 132 w porozumieniu z Ministrem Komunikacji; co do §§ 137 i 138 w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej; co do §§ 173, 181 i 189 w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych; co do §§ 24, 177, 178 i 180 w porozumieniu z Ministrem Poczty i Telegrafów — zawierające przepisy wykonawcze do ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych *).

*) Tekstu nie przedrukowano. Należy korzystać z oryginału.

z 15 listopada

Nr. 100

Rok 1932

Poz. 843. Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 listopada 1932 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie opłat w postępowaniu przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym.

Poz. 844. Rozporządzenie Ministrów: Komunikacji i Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych z dnia 5 sierpnia 1932 r. o ruchu autobusów na drogach publicznych.

Na podstawie art. 5 i 26 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 656) i art. 6 punkt 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 maja 1932 r. w sprawie zniesienia urzędu Ministra Robót Publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 479) zarządza się co następuje:

POSTANOWIENIA OGÓLNE.

§ 1. Za autobus uznaje się pojazd mechaniczny, przeznaczony do przewozu siedmiu lub więcej podróżnych.

Warunki techniczne.

§ 2. Autobusy powinny być tak zbudowane i urządzone, aby nie zagrażały bezpieczeństwu wogóle, a bezpieczeństwu podróżnych w szczególności, zapewniały wygodę i higienę podróżnych i nie niszczyły nadmiernie drogi.

§ 3. (1) W autobusach:

1) podwozie winno posiadać konstrukcję, zapewniającą wytrzymałość pojazdu, równowagę całości, wytrzymałość hamulców i mechanizmu kierowniczego. Wszystkie koła muszą posiadać pneumatyczne obręcze gumowe;

2) silnik powinien posiadać taką moc, aby przebiegi mogły się odbywać w ustanowionym czasie, przy pełnym obciążeniu i niekorzystnych warunkach drogowych. Poza to powinien posiadać regulator szybkości, niepozwalający na przekroczenie najwyższej dozwolonej szybkości oraz urządzenie umożliwiające wprawianie w ruch silnika z siedzenia kierowcy. Regulator szybkości nie będzie wymagany, o ile autobus posiada aparat rejestrujący szybkość (§ 4 pkt. a). Postanowienie o obowiązku posiadania regulatora szybkości albo aparatu rejestrującego szybkość, nie dotyczy autobusów kursujących w obrębie jednej gminy;

3) nadwozie winno być tak urządzone:

- a) aby mogło być szczelnie zamykane,
- b) aby wysokość wnętrza, mierzona od podłogi do najniższego punktu powały, wynosiła co najmniej 1.50 m. nad miejscami siedzącymi i co najmniej 1.80 m. nad miejscami stojącymi,
- c) aby ilość miejsc siedzących i stojących

dla podróżnych nie była większa od łożyska otrzymanego z podzielenia przez cyfrę 80, a w autobusach, kursujących w obrębie jednej gminy przez cyfrę 75, różnicy między podaną przez fabrykę nośnością podwozia i sumą ciężaru nadwozia wraz z wyposażeniem oraz z wagą dwojga osób obsługi. Pod wyposażeniem rozumie się koła zapasowe, części wymienne, narzędzia, zapas benzyny i smarów;

- d) aby szerokość i głębokość siedzenia dla podróżnych wynosiła co najmniej po 0,45 m. Odległość siedzeń od siebie, przy siedzeniach, ustawionych w jednym kierunku, powinna wynosić co najmniej 0,25 m., a jeżeli siedzenia nie posiadają pod sobą wolnej przestrzeni, co najmniej 0,40 m. Przy siedzeniach naprzeciwległych odległość siedzeń od siebie powinna wynosić co najmniej 0,50 m;
- e) aby przejście wewnętrzne wzdłuż autobusu miało co najmniej 0,30 m szerokości. Umieszczanie w przejściu siedzeń składanych jest dozwolone, o ile szerokość przejścia wynosi co najmniej 0,45 m. W autobusach, kursujących w obrębie jednej gminy dozwolone jest urządzenie miejsc składanych dodatkowych o mniejszym wymiarze pod warunkiem, że nie będą przeszkadzać przy wsiadaniu i wysiadaniu;
- f) aby miejsce przy kierownicy było wyodrębnione i oddzielone od wnętrza ścianką przezroczystą, poczynając od wysokości 1 m od podłogi pomieszczenia kierowcy i aby posiadało co najmniej 0,60 m. szerokości i 0,45 m. głębokości oraz osobne wyjście;
- g) aby wnętrze autobusu przeznaczone dla podróżnych posiadało co najmniej dwoje drzwi: wejściowe i wyjściowe o szerokości co najmniej 0,60 m. Przynajmniej jedno drzwi powinny znajdować się z prawej strony pojazdu. Autobus, nieposiadający drzwi w tylnej ścianie powinien posiadać w tej ścianie okno, szczelnie zamknięte, o wymiarach nie mniejszych, niż 0,80 m. szerokości i 0,60 m. wysokości. W autobusach podzielonych na stałe przedziały każdy przedział powinien posiadać oddzielne drzwi z prawej strony pojazdu. W autobusach, kursujących w obrębie jednej gminy, posiadających pomost tylny z dwoma wejściami, nie obowiązuje przepis posiadania przynajmniej jednych drzwi z prawej strony. Powierzchnia pomostu tylnego oraz miejsce stojących nie może wynosić mniej niż 0,2 m² na jedno miejsce stojące, a układ powierzchni winien być taki, by dawał możliwość wygodnego zajmowania miejsca stojącego;
- h) aby miejsca stojące, o ile takie są w autobusie, znajdowały się na specjalnych

pomostach i posiadały urządzenia ułatwiające jazdę w pozycji stojącej (trzymadła, poręcze);

- i) aby w autobusach przyjmujących do przewozu, bagaż ponad 10 kg wagi lub o wymiarach nienadających się do przewozu w pomieszczeniach dla podróżnych były osobne pomieszczenia na bagaż pod podłogą;
- j) aby wnętrze autobusu było tak skonstruowane, iżby oczyszczanie go i mycie nie przedstawiało żadnych trudności i mogło być dokładnie uskuteczniane.

Wyposażenie autobusu.

§ 4. Autobus powinien być wyposażony:

- a) w miernik szybkości i licznik kilometrów oraz przyrząd rejestrujący osiągnięte podczas jazdy szybkości, przerwy ruchu i czas przejazdu.

Jeżeli silnik posiada regulator szybkości (§ 3 pkt. 2), to przyrząd rejestrujący nie jest wymagany. W autobusach, kursujących w obrębie jednej gminy, przyrząd rejestrujący nie jest wymagany;

- b) w szybę przednią przed kierowcą (odwietrznik) ze szkła nierozpryskującego się;
- c) w dwa wskaźniki kierunku, umieszczone po obu stronach ramy szyby przedniej (odwietrznika) oświetlane w nocy i łatwo widzialne z tyłu pojazdu;
- d) w boczne lustro, dające kierowcy możliwość widzenia drogi z tyłu za pojazdem;
- e) w dwustronnie działającą samoczynną wycieraczkę szyby przedniej przed kierowcą;
- f) w dwie okrągłe niebieskie latarnie (o średnicy co najmniej 10 cm) w obu górnych rogach przedniej płaszczyzny dachu, które powinny być oświetlone od zmierzchu do świtu;
- g) w dwie gaśnice pojemności przynajmniej po 1 litrze, z których jedna powinna się znajdować wewnątrz autobusu, a druga w miejscu łatwo dostępnym dla kierowcy;
- h) w co najmniej dwa zapasowe koła lub obręcze gumowe;
- i) w komplet narzędzi i części zapasowych, umożliwiających doraźną naprawę w drodze, umieszczony w osobnej skrzyni lub pomieszczeniu, łatwo dostępnym dla kierowcy. Postanowienia, zawarte w punktach f), g), h) oraz i) nie odnoszą się do autobusów kursujących w obrębie jednej gminy;
- j) w urządzenie umożliwiające uzupełnianie zapasu paliwa z zewnątrz nadwozia;
- k) w stopnie przed każdymi drzwiami, umożliwiające wygodne wsiadanie i wysiadanie podróżnych i w uchwyty ułatwiające podróżnym wsiadanie i wysiadanie;
- l) w zamki przy drzwiach, posiadające rygle;

- m) w elektryczne urządzenie oświetleniowe;
- n) w urządzenie, ogrzewające podczas chłodów;
- o) w odpowiednią ilość okien, zapewniających dostateczny dopływ światła do autobusu;
okna winny być zaopatrzone w zasłony lub rolety;
- p) w urządzenie do należytego przewietrzania wnętrza (wentylatory);
- r) w urządzenie, umożliwiające w razie potrzeby danie sygnału kierowcy w celu zatrzymania autobusu;
- s) w apteczkę doraźnej pomocy przy uszkodzeniach średniego stopnia. Postanowienie to nie dotyczy autobusów kursujących w obrębie jednej gminy;
- t) w napis, wskazujący ilość miejsc siedzących i stojących dla podróżnych, umieszczony na zewnętrznej i wewnętrznej stronie drzwiczek;
- u) w napis czytelny od zewnątrz, że miejsc wolnych niema, gdy dopuszczalna liczba miejsc jest zajęta;
- w) w czytelny napis nazewnątrz u góry od przodu nadwozia, w nocy oświetlany, z nazwami krańcowych punktów obsługiwanej linii.

Autobusy kursujące w obrębie jednej gminy winny posiadać nazewnątrz u góry z przodu i z tyłu nadwozia znaki lub napisy dostatecznie wyraźne o wymiarach, umożliwiających publiczności w dzień i w nocy łatwe rozpoznanie linii i kierunku. Znaki mogą być uzupełnione napisami umieszczonemi na bokach nadwozia.

§ 5. Wszystkie urządzenia i przyrządy autobusu, powinny być w czasie kursowania autobusu w należytych stanie i działać sprawnie.

§ 6. Na odstępstwa od poszczególnych wymagań, przewidzianych w §§ 3 i 4 niniejszego rozporządzenia, w wyjątkowych wypadkach, gdy zastosowaniu się do tych wymagań stoi na przeszkodzie konstrukcja autobusu, może zezwolić Minister Komunikacji.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie z dnia 17 kwietnia 1929 r. o ruchu na drogach publicznych autobusów, służących do utrzymywania publicznej komunikacji (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 439).

Poz. 845. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 10 października 1932 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o zmianach w rozporządzeniu Ministra Reform Rolnych z dnia 7 czerwca 1930 r. w sprawie przeznaczania i parcelacji gruntów, położonych w sferze interesów mieszkaniowych miast i ośrodków przemysłowo-fabrycznych.

Na podstawie art. 7 i cz. 3 art. 49 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy

rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w zakresie administracji rolnictwa i reform rolnych (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Reform Rolnych z dnia 7 czerwca 1930 r. w sprawie przeznaczania i parcelacji gruntów, położonych w sferze interesów mieszkaniowych miast i ośrodków przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 430) czyni się następujące zmiany:

1) w cz. 2, 3 i 5 § 9 użyte wyrazy: „okręgowy“ zastępuje się wyrazem: „powiatowy“, a w cz. 4 i 5 tego paragrafu wyraz: „okręgowego“ zastępuje się wyrazem „powiatowego“;

2) w § 10 wyraz: „okręgowy“ zastępuje się wyrazem: „powiatowy“; wyraz: „wojewódzką“ zastępuje się wyrazem: „powiatową“, oraz wyraz: „okręgowego“ zastępuje się wyrazem: „powiatowego“.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 846. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 22 października 1932 r. o zmianie rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 1 września 1928 r. w sprawie ustalenia cech, jakie pod względem indywidualnym i rasowym winny posiadać buhaje, uznane za odpowiednie do celów hodowlanych, oraz ustalenia okręgów hodowlanych.

Poz. 847. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 11 października 1932 r. w sprawie uzupełnienia rozporządzenia z dnia 15 listopada 1930 r. o zmianie nazwisk hańbiących, ośmieszających lub nielicujących z godnością człowieka.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 22 marca 1929 r. o zmianie nazwisk hańbiących, ośmieszających lub nielicujących z godnością człowieka (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr. 3, poz. 16) zarządza się co następuje:

§ 1. Zdanie pierwsze § 3 rozporządzenia z dnia 15 listopada 1930 r. o zmianie nazwisk hańbiących, ośmieszających lub nielicujących z godnością człowieka (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 702) otrzymuje brzmienie następujące: „Podanie o zezwolenie na zmianę nazwiska podlega w myśl art. 140 i 145 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stempowych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413) opłacie w wysokości 5 zł. oraz po 50 gr. od każdego załącznika“.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 848. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 października 1932 r. w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej.

Poz. 849. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 28 października 1932 r. w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej.

Poz. 850. Oświadczenie Rządowe z dnia 11 października 1932 r. w sprawie stosowania Konwencji Związkowej Paryskiej z dnia 20 marca 1883 r. o ochronie własności przemysłowej, przewidzianej w Brukseli dnia 14 grudnia 1900 r., w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 r. i w Hadze dnia 6 listopada 1925 r., do Indji Holenderskich, Surinam i Curaçao oraz do Algerji i Kolonij Francuskich.

Poz. 851. Oświadczenie Rządowe z dnia 13 października 1932 r. w sprawie złożenia przez Hiszpanję dokumentu ratyfikacyjnego konwencji, dotyczącej wskazywania wagi na ciężkich przesyłkach przewożonych na statkach, przyjętej jako projekt dnia 21 czerwca 1929 r. na XII Sesji Ogólnej Konferencji Międzynarodowej Organizacji Pracy Ligi Narodów.

Poz. 852. Oświadczenie Rządowe z dnia 28 października 1932 r. w sprawie złożenia przez Persję dokumentu ratyfikacyjnego międzynarodowej konwencji o zwalczaniu obiegu i handlu wydawnictwami pornograficznymi, podpisanej w Genewie dnia 12 września 1923 r.

Poz. 853. Oświadczenie Rządowe z dnia 4 listopada 1932 r. w sprawie złożenia przez Holandję dokumentu ratyfikacyjnego międzynarodowej konwencji, dotyczącej statystyk gospodarczych, podpisanej wraz z protokołem w Genewie dnia 14 grudnia 1928 r.

z 19 listopada Nr. 101 Rok 1932

Poz. 854. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 1 października 1932 r. o wykonaniu art. 2 punkt b) ustawy o mierniczych przysięgłych.

Na podstawie art. 2 punkt b) i art. 26 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o mierniczych przysięgłych (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 682), której tekst jednolity ogłoszony został w załączniku do rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 28 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 454), oraz art. 1 i 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 maja 1932 r. w sprawie zniesienia urzędu Ministra Robót Publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 479), zarządza się co następuje:

§ 1. Oprócz szkół wymienionych w § 1 rozporządzenia z dnia 17 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P.

Nr. 74, poz. 431) i szkół, wymienionych w § 1 rozporządzenia z dnia 14 stycznia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 100), jako odpowiednią szkołę krajową w rozumieniu art. 2 punkt b) powołanej ustawy o mierniczych przysięgłych uznaje się Wydział Mierniczy Państwowej Szkoły Technicznej im. Marszałka Piłsudskiego w Wilnie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 855. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 października 1932 r. o ulgach celnych.

Poz. 856. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 14 listopada 1932 r. o przyznaniu Pierwszej Wystawie Muzycznej, mającej się odbyć w Warszawie w czasie od 19 listopada do 11 grudnia 1932 r. włącznie, ulg w sprawie ochrony wynalazków wzorów i znaków towarowych.

Poz. 857. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 listopada 1932 r. o utworzeniu powiatowego wydziału hipotecznego w Baranowiczach.

Poz. 858. Oświadczenie Rządowe z dnia 26 sierpnia 1932 r. w sprawie ratyfikacji przez Włochy międzynarodowej konwencji, określającej najniższy wiek dopuszczania dzieci do pracy w marynarce, przyjętej jako projekt dnia 9 lipca 1920 r. w Genewie na Ogólnej Konferencji Międzynarodowej Organizacji Pracy Ligi Narodów.

Poz. 859. Oświadczenie Rządowe z dnia 7 września 1932 r. w sprawie przystąpienia Sudanu do porozumienia z dnia 18 maja 1904 r. i do konwencji międzynarodowej z dnia 4 maja 1910 r., podpisanych w Paryżu, dotyczących zwalczania handlu żywym towarem.

Poz. 860. Oświadczenie Rządowe z dnia 7 listopada 1932 r. w sprawie przedłużenia mocy obowiązującej konwencji między Polską a Niemcami o ułatwieniach w małym ruchu granicznym, podpisanej w Gdańsku dnia 30 grudnia 1924 r.

Poz. 861. Obwieszczenie Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 22 sierpnia 1932 r. o sprostowaniu błędów w przekładzie konwencji weterynaryjnej między Polską a Francją, podpisanej w Paryżu dn. 24 kwietnia 1929 r.

Poz. 862. Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 26 października 1932 r. o sprostowaniu błędów w rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 2 października 1931 r. o zmianach w rozporządzeniu z dnia 24 listopada 1927 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 maja 1927 r. o pomiarze morskich statków handlowych.

z 22 listopada Nr. 102 Rok 1932

§ 1.

Poz. 863. Obwieszczenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 listopada 1932 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu prawa o ustroju sądów powszechnych.

z 28 listopada Nr. 103 Rok 1932

Poz. 864. Konwencja Genewska o polepszeniu losu chorych i rannych w armjach czynnych, podpisana dnia 27 lipca 1929 r.

Poz. 865. Oświadczenie rządowe z dnia 10 sierpnia 1932 r. w sprawie złożenia przez Polskę i inne kraje dokumentów ratyfikacyjnych konwencji o polepszeniu losu rannych i chorych w armjach czynnych, podpisanej w Genewie dnia 27 lipca 1929 r.

Poz. 866. Konwencja dotycząca traktowania jeńców wojennych, podpisana w Genewie dnia 27 lipca 1929 r.

Poz. 867. Oświadczenie rządowe z dnia 11 sierpnia 1932 r. w sprawie złożenia przez Polskę i inne kraje dokumentów ratyfikacyjnych konwencji dotyczącej traktowania jeńców wojennych, podpisanej w Genewie dnia 27 lipca 1929 r.

II.

Przedruki z Monitora Polskiego.

z 16 listopada Nr. 263 Rok 1932

Poz. 302. Zarządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie utworzenia Państwowego Zakładu Elektrycznego w Dębicy.

z 17 listopada Nr. 264 Rok 1932

Poz. 303. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 10 listopada 1932 r., zmieniające Instrukcję Ministra Robót Publicznych z dn. 7 listopada 1931 r. w sprawie biletów, jakich używać powinny przedsiębiorstwa przewozowe, uiszczające opłatę na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego od rzeczywiście sprzedanych biletów oraz w sprawie obliczania ryczałtowych opłat na rzecz tegoż Funduszu („Monitor Polski“ Nr. 283, poz. 375).

Na podstawie § 32 rozporządzenia Ministrów Robót Publicznych i Skarbu z dnia 3 października 1931 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Przemysłu i Handlu, Sprawiedliwości oraz Poczty i Telegrafów w sprawie wykonywania ustawy o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 716), zarządzam, co następuje:

W instrukcji z dnia 7 listopada 1931 r., wymienionej w tytule niniejszego zarządzenia, zmienionej instrukcją z dnia 3 marca 1932 r. („Monitor Polski“ Nr. 56, poz. 64), wprowadza się następującą zmianę:

Ustępowi 3 w części II nadaje się brzmienie następujące: „Roczną opłata ryczałtowa wynosi od każdego miejsca w autobusie, przeznaczonego dla pasażerów:

przy długości dziennego przebiegu autobusu do 30 km. 100 zł,

przy długości dziennego przebiegu autobusu do 50 km. 150 zł,

przy długości dziennego przebiegu autobusu do 100 km. 180 zł,

przy długości dziennego przebiegu autobusu do 150 km. 200 zł,

przy długości dziennego przebiegu autobusu ponad 150 km. 250 zł.

Miejsca w przyczepkach podlegają takiej samej opłacie“.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1932 r.

z 18 listopada Nr. 265 Rok 1932

Poz. 304. Ogłoszenie Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 9 listopada 1932 r. Nr. 2518/32.

Poz. 305. Obwieszczenie Urzędu Długów Państwa z dnia 8 listopada 1932 r., zawierające numery obligacji 4% Premjowej Pożyczki Dolarowej Serji III, na które padły wygrane w dniu 2 listopada 1932 r.

Poz. 306. Obwieszczenie Urzędu Długów Państwa z dnia 8 listopada 1932 r., zawierające numery obligacji 3% Premjowej Pożyczki Budowlanej S. I, na które padły wygrane w dniu 2 listopada 1932 r.

z 19 listopada Nr. 266 Rok 1932

Poz. 307. Rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 20 września 1932 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie mieszkań służbowych dla funkcjonariuszów Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz podległych mu urzędów, instytucyj, zakładów i szkół.

z 21 listopada Nr. 267 Rok 1932

z 22 listopada Nr. 268 Rok 1932

Poz. 308. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 309. Zarządzenie Wojewody Poznańskiego z dnia 18 listopada 1932 r. w sprawie terytorjalnego ograniczenia w wykonywaniu przemysłu okrężnego w województwie poznańskim.

z 23 listopada Nr. 269 Rok 1932

Poz. 310. Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 listopada 1932 r. o wywłaszczeniu gruntu na rzecz gminy Serniki w powiecie lubartowskim.

z 24 listopada Nr. 270 Rok 1932

Poz. 311. Orzeczenie Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej, ustalające warunki pracy i płacy straży leśnej na rok służbowy 1932/33 na obszarze województw: warszawskiego, lubelskiego, kieleckiego, łódzkiego i białostockiego.

z 25 listopada Nr. 271 Rok 1932

Poz. 312. Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 listopada 1932 r. o przymusowym wywłaszczeniu gruntu w Sławkowszczyźnie na rzecz Skarbu Państwa pod budowę mostu kolejowego na rzece Huczwie, na linii wąskotorowej Gozdów-Wojśławice.

Poz. 313. Obwieszczenie Komitetu Likwidacyjnego do spraw b. rosyjskich osób prawnych.

Poz. 314. Obwieszczenie Komitetu Likwidacyjnego do spraw b. rosyjskich osób prawnych.

z 26 listopada Nr. 272 Rok 1932

Poz. 315. Zarządzenie o nadaniu Krzyża Zasługi za dzielność.

Poz. 316. Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 18 listopada 1932 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 7 marca 1932 r. o agencjach pocztowych i pocztowo-telegraficznych.

Poz. 317. Okólnik Ministerstwa Skarbu T. 46 Z. D. IV. 26147/2/32 z dnia 20 października 1932 r. w sprawie dopuszczania do obrotu niedozwolonych zagranicznych specyfików farmaceutycznych przez urzędy celne.

Poz. 318. Okólnik Ministerstwa Skarbu T. 52 Z. D. IV. 28217/2/32 z dnia 16 listopada 1932 r. w sprawie czenia rowerów, zaopatrzonych w silniki.

z 28 listopada

Nr. 273

Rok 1932

Poz. 319. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 25 października 1932 r. w sprawie stypendjów, udzielanych studentom Szkół Akademickich i uczniom Państwowych Średnich Technicznych Szkół Kolejowych na rok szkolny 1932/33.

Poz. 320. Uzupełnienie listy księgowych, zaprzysiężonych przy Izbie Przemysłowo-Handlowej w Wilnie.

z 29 listopada

Nr. 274

Rok 1932

z 30 listopada

Nr. 275

Rok 1932

Poz. 321. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 24 listopada 1932 r. o wartości jednego grama czystego złota.

Poz. 322. Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1932 r., w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie statutu Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu.

IV.

Orzecznictwo

Przedruki ze „Zbioru Wyroków N. T. A.” rocznik IX rok 1931 dział A.

Nr. 354A.

Przepisy, dotyczące rozmiarów niezabudowanej przestrzeni, przeznaczonej na podwórza, zawarte w rozporządzeniu b. Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z 6 lipca 1858 r. (Zb. przep. adm. b. Kr. Pol. cz. I. t. II. wyd. 1866 r.), utraciły moc obowiązującą wobec odmiennego uregulowania tej kwestji w art. 176 i 177 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli z 16 lutego 1928, poz. 202 Dz. Ust.

(Wyrok z 20 lutego 1931 l. rej. 4064/29).

Nr. 356A.

Na obszarze b. Królestwa Kongresowego podział majątku gminy wiejskiej pomiędzy poszczególne części tejże gminy, oddzielone od całości, odbyć się winien proporcjonalnie do siły podatkowej poszczególnych części terytorjum gminy.

(Wyrok z 24 lutego 1931 l. rej. 799/29)

Nr. 358A.

Podług przepisów obowiązującej na obszarze b. Królestwa Kongresowego ustawy o urządzeniu gmin wiejskich z roku 1864 ze zmianami, przewidzianymi w dekreście z 27 listopada 1918, poz. 84 Dz. Ust., zawieszeni w urzędowaniu wójci, jako nie spełniający czynności służbowych, żadnej pensji ze składek gminnych nie otrzymują, — natomiast pensję tę otrzymywać powinni zastępcy wójtów, jako pełniący w tych razach obowiązki wójtów.

(Wyrok z 3 marca 1931 l. rej. 7/29).

Nr. 359A.

Szeregowi armji rosyjskiej w myśl art. 218 i 245 ustawy z 24 czerwca 1912 r., objętej księgą VIII Zbioru rosyjskich postanowień wojskowych w wydaniu z 1915 r., wyłączeni byli od dobrodziejstwa podwójnego zaliczania im lat służby w okresie wojny.

(Wyrok z 5 marca 1931 l. rej. 1255/29).

Nr. 364A.

Do zastosowania postanowień art. 12 ustawy emerytalnej z 11 grudnia 1923 poz. 46/24 Dz. Ust. nie jest wymagane stwierdzenie trwałej utraty zdolności do pracy zarobkowej.

(Wyrok z 14 marca 1931 l. rej. 4321/29).

Nr. 367A.

Czas kalendarzowej służby szeregowych b. Żandarmerji Austriackiej w okresie wojny z r. 1914/18 ulega podwójnemu zaliczeniu do wysługi emerytalnej na zasadzie cyrkularnego rozporządzenia Ministra Obrony Krajowej z 15 czerwca 1916 Prees. Nr. 9776/XIX w zakresie, wskazanym rozporządzeniem cesarskiem z 9 czerwca 1915 Nr. 361 Dz. P. P. i na jego podstawie wydanem rozporządzeniem Ministerstwa Obrony Krajowej z 10 grudnia 1915 Nr. 362 Dz. P. P.

(Wyrok z 19 marca 1931 l. rej. 2122/29).

Nr. 369A.

Sam fakt wzniesienia budynku ogniotrwałego wbrew planowi regulacyjnemu danego miasta nie stanowi dostatecznej podstawy dla władzy do zastosowania rygору z art. 380 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 16 lutego 1928 poz. 202 Dz. Ust., bez specjalnego umotywowania względami bezpieczeństwa publicznego.

(Wyrok z 24 marca 1931 l. rej. 1772/29).

Nr. 370A.

Urzędnik, który z mocy art. 59 ustawy o państwowej służbie cywilnej z 17 lutego 1922 poz. 164 Dz. Ust. zgłosił wystąpienie ze służby państwowej, ma prawo cofnąć to zgłoszenie, jak długo nie została mu zakomunikowana decyzja władzy co do przyjęcia zgłoszenia wystąpienia lub też jak długo nie upłynął wskazany w art. 61 powyższej ustawy termin czterotygodniowy.

(Wyrok z 24 marca 1931 l. rej. 2305/29).

Nr. 371A.

Przewidziany w ust. 2 art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o postępowaniu administracyjnem z 22 marca 1928 poz. 341 Dz. Ust. trzyletni termin, w ciągu którego może być uchylona decyzja, wydana przez władzę oczywiście niewłaściwą, ma być liczony, jeśli chodzi o decyzję, która uprawomocniła się przed wejściem w życie rzeczzonego rozporządzenia, od dnia wejścia w życie tego rozporządzenia.

(Wyrok z 26 marca 1931 l. rej. 2174/29).

Nr. 374A.

Pojęcie „kwatery“ w rozumieniu ustawy z 15 lipca 1925 o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju poz. 631 Dz. Ust. obejmuje zarówno lokale służbowe, jak i lokale, przeznaczone do zamieszkania oficerów i żonatych podoficerów zawodowych.

(Wyrok z 27 marca 1931 l. rej. 6402/29).

Nr. 376A.

Art. 12 ustawy emerytalnej z 11 grudnia 1923 poz. 46/24 Dz. Ust. nie rozróżnia związku pośredniego lub bezpośredniego między wypadkiem a utratą zdolności zarobkowej, o ile chodzi o uprawnienia, z tego artykułu wynikające.

(Wyrok z 28 marca 1931 l. rej. 2246/29).

Nr. 377A.

Funkcjonariuszowi, zwolnionemu w trybie art. 116 ustawy z 17 lutego 1922 poz. 164 Dz. Ust. z odmową przyznania praw emerytalnych, wynikające z art. 21 ustawy emerytalnej z 11 grudnia 1923 r. prawo do przesiedlenia się na koszt Skarbu Państwa przysługuje w ciągu roku od późniejszego wydania przez władzę aktu, przyznającego mu uposażenie emerytalne.

(Wyrok z 30 marca 1931 l. rej. 4898/29).

VI.

Okólniki

Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

232.

Okólnik Nr. 141

z dnia 19 listopada 1932 r.

(SF. 11/4/1) o ustalaniu i zatwierdzaniu preliminarzy budżetowych związków komunalnych na r. 1933/34).

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem p. wojewody śląskiego).

W związku z prowadzonymi obecnie pracami nad ustaleniem preliminarzy budżetowych związków komunalnych na r. 1933/34 w porozumieniu z Panem Ministrem Skarbu udzielam związkom komunalnym i podległym mi władzom nadzorczym nad samorządem następujących wskazówek co do zasad ustalania i zatwierdzania zamierzeń budżetowych związków komunalnych:

1. Zgodnie z postanowieniami art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 października 1932 r. w sprawie obniżenia kosztów administracji komunalnej (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 777) kredyty na koszty administracji ogólnej związków komunalnych, jak również kredyty na koszty administracji przedsiębiorstw komunalnych winny ulec dalszemu obniżeniu, tak, aby obniżenie to w dziale I budżetu administracyjnego wyniosło co najmniej: w m. st. Warszawie, w wojewódzkich związkach komunalnych poznańskim i pomorskim, w gminach miejskich liczących do 5.000 mieszkańców i w gminach wiejskich — 25 procent rzeczywistych wydatków z roku 1930/31, w gminach zaś miejskich, liczących powyżej 5.000 mieszkańców i w powiatowych związkach komunalnych — 30% wymienionych wydatków.

Niezależnie od powyższego obniżenia winny być nadal ściśle stosowane wskazania oszczędnościowe, zawarte w okólnikach i w pismach okólnych: z dnia 17 kwietnia 1930 r. Nr. SF. 480/3 (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 112, poz. 12), z dnia 18 listopada 1930 r. Nr. 204/SF. 480/9 (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 1708, poz. 1), z dn. 1 lipca 1931 roku Nr. 116/SF. 5780/11 (Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr. 8, str. 314) i z dnia 5 grudnia 1931 r. Nr. 204/SF. 6872/1 (Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr. 20, str. 689). Poza tem przy zatwierdzaniu budżetów związków komunalnych winny być wzięte pod uwagę ewentualne wnioski Komisji Oszczędnościowych, przewidzianych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 października 1932 r. w sprawie obniżenia kosztów administracji komunalnej.

2. Zgodnie z § 21 rozporządzenia Prezy-

denta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 118, poz. 1073) w brzmieniu ustawy z dnia 15 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 345) uchwały o przyznaniu dodatku komunalnego pracownikom komunalnym mogą obejmować tylko jeden okres budżetowy i wymagają zatwierdzenia władzy nadzorczej. Ewentualna uchwała o przyznaniu tego dodatku winna być powzięta jednocześnie z uchwaleniem preliminarza budżetowego i wraz z tym preliminarzem przesłana władzy nadzorczej właściwej do zatwierdzenia budżetu; o ile władzą tą jest wojewódzka władza nadzorcza, to decyzja w sprawie przyznania względnie nie przyznania dodatku komunalnego winna być powzięta przez tę władzę jednocześnie z decyzją w sprawie zatwierdzenia budżetu, natomiast jeżeli władzą właściwą do zatwierdzenia budżetu jest wydział owiatowy, to władza ta winna sporządzić projekt decyzji w sprawie zatwierdzenia względnie niezatwierdzenia dodatku komunalnego łącznie z decyzją w sprawie zatwierdzenia budżetu i przesłać ją wraz z uchwałą o dodatku komunalnym egemplarzem preliminarza budżetowego władzy wojewódzkiej; z kolei władza wojewódzka winna w czasie jak najkrótszym wydać decyzję w sprawie zatwierdzenia dodatku komunalnego przesłać ją wydziałowi powiatowemu przy wrocie otrzymanego budżetu i projektu jego zatwierdzenia; decyzję władzy wojewódzkiej w przedmiocie dodatku komunalnego winien wyłazać powiatowy zakomunikować związkowi komunalnemu łącznie z decyzją w sprawie zatwierdzenia budżetu.

3. W związku z postanowieniem, zawartem w art. 51 punkt b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o izbach rolniczych (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 385) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 817), a dotyczącem przekazania na rzecz izb rolniczych 50% kwot uzyskiwanych z 10%-ego udziału samorządu wojewódzkiego we wpływach z dodatku komunalnego do państwowego podatku gruntowego, związki komunalne znajdujące się w granicach okręgów izb rolniczych mogą w takim rozmiarze, o ile wymagać tego będą względy budżetowe, obniżyć wydatki pozaustawowe na cele popierania rolnictwa.

4. Ochronę interesów związków komunalnych w zakresie dochodzenia egzekucji należności, przypadających od tychże związków, normują rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 580) i rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. o dochodzeniu roszczeń pieniężnych, opartych na tytułach prywatno-prawnych, przypadających od związków komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 609).

Pierwsze z wymienionych rozporządzeń w postanowieniach zawartych w § 48 tego rozporządzenia, reguluje prowadzenie egzekucji w trybie administracyjnym przeciwko związkom komunalnym w postępowaniu egzekucyjnym

władz skarbowych, następne zaś rozporządzenie normuje egzekucję przypadających od związków komunalnych należności prywatno-prawnych. Art. 8 tego ostatniego rozporządzenia przewiduje w wypadkach niemożności wyegzekwowania od związków komunalnych należności prywatno-prawnych wstawienie przez władzę nadzorczą (z urzędu lub na wniosek wierzyciela) do najbliższego budżetu związku komunalnego co najmniej 10% ogólnej sumy dochodów zwyczajnych (względnie całej należności, o ile jest ona mniejsza od tych 10%). Przepis ten winien znaleźć odpowiednie zastosowanie przy zatwierdzaniu budżetów związków komunalnych na r. 1933/34.

Ponieważ wypadki niemożności wyegzekwowania od związków komunalnych należności prywatno-prawnych są następstwami niepokrytych deficytów budżetowych poprzednich okresów obrachunkowych, zaś kwoty wstawiane do budżetów na podstawie § 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. są albo spłatą należności, które w ubiegłych okresach obrachunkowych zgodnie z przepisami rachunkowymi winny były być, jako zaległości bierne, objęte wykonaniem budżetu, albo spłatą zadłużeń pozabudżetowych, które podobnie jak i zaległości bierne są odpowiednikami niedoborów budżetowych, zatem kwoty te winny być wprowadzane do budżetu pod postacią „kredytu na umorzenie niedoborów(u) ubiegłych okresów obrachunkowych“.

Należności, wymienione w art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27-go października 1932 r., t. j. należności, których egzekucja nie podlega ograniczeniom z tego rozporządzenia, winny być narówni z innymi należnościami proporcjonalnie uwzględnione przy rozdziale kwoty wstawionej do budżetu związku komunalnego na zasadzie art. 8 powołanego rozporządzenia. O ile należności te nie znajdują w sposób powyższy całkowitego pokrycia, to niepokryta ich część winna być przy zatwierdzeniu preliminarza budżetowego wstawiona przez władzę nadzorczą do budżetu związku komunalnego, niezależnie od kwoty 10% sumy rocznych dochodów zwyczajnych. W wypadku jednak gdyby wstawienie w całości należności, których egzekucja nie podlega ograniczeniom, nie było możliwym z powodu konieczności pozostawienia związkowi komunalnemu odpowiednich środków na wykonywanie jego ustawowych zadań, — władza nadzorcza winna zwrócić się do wierzycieli z odpowiednio uzasadnionym wnioskiem co do rozłożenia należności na raty.

5. W związku z ograniczeniem zadłużania się związków komunalnych, przewidzianem w art. 33, ust. 2 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu ustawy z dnia 17 marca 1932 r. komunikuję, iż do pożyczek krótkoterminowych zaciąganych na czasowe zasilenie funduszy kasowych maksymalna łączna wysokość których, zgodnie z powołanym przepisem, nie powinna przewyższać 20% zwyczajnych dochodów budżetowych, nie należy zaliczać tych pożyczek krótko-

terminowych, pochodzących z okresów obrachunkowych poprzedzających okres budżetowy 1932/33, które w r. 1933/34 mają zapewnioną w sposób niewątpliwy bądź to spłatę przez zamieszczenie w budżecie związku komunalnego odpowiedniego kredytu na pokrycie niedoborów z lat ubiegłych, bądź to konwersję na nową dogodną pożyczkę.

6. Ze względu na osłabienie zdolności płatniczej ludności, spowodowane przeżywanym kryzysem gospodarczym, zwracam uwagę na konieczność jak najdalej posuniętej oględności w obciążaniu ludności podatkiem inwestycyjnym. W związku z tem oznajmiam, że nie będę zatwierdzał uchwał o poborze podatku inwestycyjnego w tych związkach komunalnych, w których pobór danin państwowych i komunalnych wykazuje znaczne zaległości podatkowe. W wypadku powzięcia uchwały o poborze podatku inwestycyjnego, uchwała taka winna być przedłożona władzy nadzorczej do zatwierdzenia łącznie z preliminarzem budżetowym, uchwalonym na ten rok, w którym ma być pobrany podatek inwestycyjny. Bezpośrednia władza nadzorcza po dokładnym rozpatrzeniu uchwały o poborze podatku inwestycyjnego, przesyła w dalszym ciągu uchwałę wraz z budżetem i wyczerpującym sprawozdaniem co do celowości i konieczności poboru podatku wyższej władzy, jednak z takim obliczeniem czasu, aby Ministerstwo Spraw Wewnętrznych mogło wydać decyzję przed decyzją władzy nadzorczej o zatwierdzeniu preliminarza budżetowego. Nie będę zatwierdzał uchwał o poborze podatku inwestycyjnego, przedstawionych przez związki komunalne po rozpoczęciu roku budżetowego, względnie nie wykazujących uzasadnienia co do nieodzowności potrzeby dokonania ze względu na interes publiczny w danym roku wydatku na inwestycję, którego związek komunalny nie może pokryć pomimo całkowitego wykorzystania wszystkich innych źródeł dochodowych.

7. Dodatek do państwowego podatku od spożycia, zużycia względnie produkcji należy preliminarzować, opierając się na danych z powszechnego spisu ludności z r. 1931, na 1 mieszkańca miasta — 1 zł. 25 gr., na 1 mieszkańca pow. związku kom. z wyłączeniem ludności miast — 20 gr., na 1 mieszkańca gminy wiejskiej — 10 gr.

8. Uchwałą Rady Miejskiej m. st. Warszawy podatek hotelowy obniżony został w hotelach I kategorii z 15 na 9%, a w hotelach, pensjonatach, pokojach umeblowanych pozostałych kategorii — z 10 na 6%. Ze względu na ciężką sytuację przemysłu hotelowego, jak również z uwagi, iż obecna wysokość podatku hotelowego wpływa ujemnie na ruch handlowy i turystyczny w Państwie, zalecam, aby gminy miejskie za przykładem m. st. Warszawy obniżyły obecne stawki podatku hotelowego.

Celem oceny realności przewidywanych wpływów podatkowych, jak również regulacji zobowiązań gmin wiejskich i niewydzielonych gmin miejskich których budżety podlegają zatwierdzeniu wydziałów powiatowych, oraz w tych sprawach, gdzie zachodzi wzajemny stosunek władz skarbowych i samorządowych — przewodniczący

wydziałów powiatowych winni zapraszać naczelników urzędów skarbowych, względnie delegowanych przez nich urzędników, na posiedzenia wydziału powiatowego, na których będą rozpatrywane przedstawione do zatwierdzenia preliminarze budżetowe lub inne sprawy, o których mowa wyżej.

10. Mając na względzie realność budżetów związków komunalnych uprzedzam, iż w r. 1933/34 nie będą wypłacane zapomogi na utrzymanie i wzmocnienie jezdni dróg samorządowych z Państwowego Funduszu Drogowego, wobec czego jakiegokolwiek wpływy z tego tytułu w preliminarzach budżetowych związków komunalnych na r. 1933/34 nie powinny być zamieszczane.

Przy sposobności nadmieniam, iż uważam za wskazane, aby władze nadzorcze przy zatwierdzaniu budżetów związków komunalnych zachowywały ze względu na wagę opieki higieniczno-lekarskiej wśród dzieci i młodzieży kredyty preliminarzowe na ten cel w wysokościach ustalonych przez związki komunalne.

Powyższe wskazówki i wyjaśnienia zechcą P. P. Wojewodowie podać do wiadomości organom współdziałającym przy wykonywaniu nadzoru nad samorządem i podległym sobie władzom nadzorczym oraz zarządom związków komunalnych i dopilnować ich wykonania względnie stosowania się do nich.

233.

Okólnik Nr. 142

z dnia 21 listopada 1932 r.

(Pers. 1233/9) o szkoleniu praktykantów I-ej kategorii

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

W okólniku Nr. 30 z roku 1930 (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 428, poz. 10) anuluję ustęp 5-ty w brzmieniu dotychczasowym: „W ciągu roku budżetowego 1930/31 zamierzam kierować zgłaszających się praktykantów I kategorii na służbę przygotowawczą wyłącznie do niektórych urzędów wojewódzkich i starostw, posiadających odpowiednie warunki, sprzyjające należytemu szkoleniu praktykanta, Listę tych województw i starostw określi osobnem zarządzeniem“.

Ustęp ten otrzymuje brzmienie: „Zgłaszający się praktykanci I kategorii kierowani będą dla odbycia służby przygotowawczej na stanowiska administracyjne I kategorii do urzędów wojewódzkich i starostw“.

W związku z powyższem zwalnam P. P. Wojewodów od obowiązku nadsyłania zgłoszeń, które ze starostw posiadają, bądź też utraciły warunki dla należytego szkolenia praktykantów I-ej kategorii.

234.

Okólnik Nr. 143

z dnia 22 listopada 1932 r.

(Wojsk. M. 5b 77/3) o opłatach stemplowych od duplikatów dokumentów wojskowych — sposób kasowania znaczków stemplowych.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

W związku z zaszłym wypadkiem kradzieży przez funkcjonariusza gminnego — znaczków stemplowych, przeznaczonych na wydanie duplikatów dokumentów wojskowych, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych — w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wojskowych — zarządza:

Na przyszłość przy przyjmowaniu w urzędach gminnych (magistratach) podań, wnoszonych do władz wojskowych w sprawie wydania duplikatów książeczek wojskowych, czy też duplikatów dowodów tożsamości koni, funkcjonariusz gminy (magistratu), upoważniony do przyjmowania tych podań, powinien dołączone (naklejone) znaczki stemplowe na podaniu zaraz — w obecności wnoszącego podanie — skasować ustalonym sposobem.

Na podaniu należy zaznaczyć odręcznie, czy też zapomocą odpowiedniego stempla, na jaką kwotę skasowano znaczków stemplowych.

Władze wojskowe (powiatowe komendy uzupełnień, rejonowi inspektorzy koni), którzy w następstwie będą wydawali duplikaty utraconych dokumentów wojskowych, po otrzymaniu wspomnianych podań ze skasowanymi znaczkami, będą umieszczać na wydanych duplikatach stosowne adnotacje, stwierdzające pobranie opłaty stemplowej. Władze te otrzymają odpowiednie zarządzenie ze strony Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Niniejszy okólnik ma łączność z okólnikami Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 222 z dn. 16.12.1927 r. Nr. OB. 4160 (Zb. Zarz. Min. Spraw Wewn. cz. II str. 1463) oraz Nr. 105 z dnia 26.6.1930 r. Nr. Wojsk. 787/2 (Zb. Zarz. M. S. Wewn. cz. II str. 1473).

Ministerstwo prosi Panów o wydanie dalszych stosownych zarządzeń magistratom i urzędom gminnym.

235.

Okólnik Nr. 144

z dnia 23 listopada 1932 r.

(GL. 3a/4/2) o podpisywaniu pism wychodzących z Urz. Wojew.

Do

P. P. Wojewodów (prócz śląskiego) i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

W sprawie wniosków kilku P. P. Wojewodów o dopuszczenie podpisywania przez Wicewojewodę wzgl. Naczelnika Wydziału pism urzędowych w zastępstwie nieobecnego P. Wojewody w formie „w z.“ Ministerstwo oznajmia co następuje:

Pominięcie tej formy podpisywania w § 3 rozporządzenia z dnia 13.8.1931 r. w sprawie organiz. Urz. Wojew. (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 611) było celowe, chodziło bowiem o to, aby przez usunięcie nadmiernej ilości różnych form i odmian sposobu podpisywania pism urzędowych zapobiec dość często zdarzającym się wówczas przypadkom niewłaściwego podpisywania.

Pragnęło również Ministerstwo Spraw Wewnętrznych uniknąć we władzach lokalnych formy podpisu „w z.“ jako nieprzyjętej we władzach centralnych.

Skoro jednak P. P. Wojewodowie we wnioskach swych podkreślają powstające z tego powodu trudności, a nawet nieporozumienia, w szczególności o ile chodzi o korespondencję z władzami niespolonemi, wynikającą z postanowień art. 10 — 26 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19.1.1928 r. o org. władz adm. ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) — przeto Ministerstwo (nie przeceniając zresztą tych trudności, które raczej są wynikiem pewnych dość zrozumiałych drażliwości w stosunkach wzajemnych między władzami lokalnymi) skłonne jest przeprowadzić odpowiednią zmianę przepisu § 3 cytowanego rozporządzenia z dnia 13.8.31 r. przy sposobności nowelizacji tego rozporządzenia.

Do czasu przeprowadzenia tej nowelizacji Ministerstwo Spraw Wewnętrznych nie będzie miało zastrzeżeń, jeśli Wicewojewoda względnie jeden z Naczelników z resortu spraw wewnętrznych w przypadkach przewidzianych w § 21 rozp. z dnia 13.8.1931 r. będzie podpisywał korespondencję, wychodzącą z Urzędu Wojewódzkiego w zastępstwie Wojewody w formie „Wojewoda w/z“ i umieszczeniem w nagłówku pisma napisu „Wojewoda“ tak, jak to przewiduje ustęp 2 § 3 omawianego rozporządzenia z dnia 13.8.1931 r., przyczem oczywiście będzie też podane stanowisko służbowe podpisującego (ust. 4 § 3).

236.

Okólnik Nr. 145

z dnia 24 listopada 1932 r.

(AA. 2c. 8) o uchylaniu decyzji z urzędu na podstawie art. 101 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnem.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

W związku z zapytaniem jednego z Panów Wojewodów co do trybu stosowania postanowień art. 101 ust. 1 pkt. e) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.3.1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36 poz. 341) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, co następuje:

Uchylenie decyzji jako nieważnej z urzędu na podstawie art. 101 ust. 1 pkt. e) postępowania administracyjnego może nastąpić tylko wtedy, gdy **wyraźny** przepis prawa dopuszcza unieważnienie decyzji z powodu zawartej w niej wadliwości — czy to materalnej, czy formalnej, np. w przypadkach, przewidzianych w art. 68 p. 1) dekretu z dn. 2 lutego 1919 r. o samorządzie miejskim (Dz. P. P. P. Nr. 13, poz. 140).

Natomiast powyższy przepis nie jest właściwą podstawą do uchylania decyzji, wydanych wbrew wyraźnemu przepisowi prawa, ale którego niezachowanie nie pociąga za sobą z mocy wyraźnego przepisu prawnego nieważności decyzji, wydanej poza tem w zgodzie z formalnymi wymogami postępowania.

W ostatnim wypadku, a przytem jeżeli decyzję wydano wbrew wyraźnemu przepisowi prawa materalnego unieważnienie jej może nastąpić na podstawie art. 101 ust. 1 pkt. b) postępowania administracyjnego; ponieważ decyzje, wydane wbrew wyraźnym postanowieniom ustawy należy uważać za co najmniej „wydane bez jakiegokolwiek podstawy prawnej“. Powyższe stanowisko Ministerstwa znajduje również potwierdzenie w judykaturze N. T. A., ustalonej wyrokami z dnia 4.6.1930 r. L. Rej. 435/30 oraz z dn. 18.12.1930 r. L. Rej. 1195/29 (patrz Orzecznictwo Sądów Polskich T. X. zeszyt 11 i 12 poz. 582 i „Gazeta Administracji i Policji Państwowej“ Nr. 2 z 1931 roku).

237.

Okólnik Nr. 146

z dnia 29 listopada 1932 r.

(BO. 1/42-32.) w sprawie zwrotu kosztów podróży związanych z orzecznictwem o przydatności lokali dla szkół prywatnych.

Do

P. P. Wojewodów (prócz śląskiego).

Na skutek zapytania jednego z P. P. Wojewodów w sprawie opłacania przez strony kosztów podróży funkcjonariuszów państwowej służby technicznej przy orzekaniu o przydatności lokali przeznaczonych na szkoły prywatne oraz przy wyjazdach, dokonywanych w związku z odwołaniami, składanymi przez osoby zainteresowane w sprawie urządzenia tych szkół, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia:

Ponieważ art. 105 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 marca 1928 roku o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341) nakłada na strony powodujące sprawy, obowiązek opłaty kosztów postępowania administracyjnego w wypadkach: a) gdy koszt postępowania wynikły z winy strony zainteresowanej i b) w wypadkach, gdy zostały poniesione w interesie lub na prośbę strony, a nie wynikają z ustawowego obowiązku władzy do ich ponoszenia przez tę władzę, przeto przy czynnościach wykonywanych zgodnie z § 10 rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dn. 7 czerwca 1932 r., o prywatnych szkołach oraz zakładach naukowych i wychowawczych (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 576) przy wydaniu orzeczenia o przydatności lokali dla celów szkolnictwa — opłaty kosztów podróży powinny być poniesione przez stronę, która spowodowała wyjazd, jako strona zainteresowana.

W wypadku drugim, gdy zajdzie potrzeba delegowania funkcjonariuszów państwowej służby technicznej w celu stwierdzenia faktycznego stanu rzeczy na miejscu, a to na skutek rozpatrywania odwołania kosztu podróży winna opłacić ta strona, która spowodowała ten wyjazd, bądź też ta strona, z której winy wyjazd musiał być dokonany.

Z powyższych względów opłacanie kosztów podróży w wypadkach orzecznictwa o przydatności lokali dla celów szkolnictwa prywatnego nie może być dokonywane kosztem Skarbu Państwa.

VII.

Pisma Okólne Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

238.

Pismo Nr. AP. 131/1

z dnia 14 listopada 1932 r.

w sprawie „Uniwersytetu politechnicznego“
w Liège.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st.
Warszawy.

Poselstwo Belgijskie w Warszawie zawiadomiło, że istniejąca w Belgji w Liège (102, rue de Fétinne) szkoła pod nazwą „Université Polytechnique“ nazwy tej używa bezprawnie.

W związku z tem Ministerstwo prosi o wydanie zarządzeń, aby osobom, ubiegającym się o paszporty zagraniczne za opłatą ulgową w myśl § 4 a) rozporządzenia z 7.5.1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 397), a wykazujących się zaświadczeniami wystawionymi przez powyżej wymienioną szkołę, dotyczących ulg w opłatach paszportowych odmawiano.

239.

Pismo Nr. Wojsk. B. 3/42/1

z dnia 16 listopada 1932 r.

w sprawie gimnazjum koedukacyjnego z hebrajskim językiem nauczania w Białymstoku.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st.
Warszawy.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zawiadamia, że uczniom 8-ej (ostatniej) klasy gimnazjum koedukacyjnego z hebrajskim językiem nauczania D-ra M. Kacnelsona, M. Kapłana, L. Kahnego i L. Pata w Białymstoku przysługuje prawo do odroczenia czynnej służby wojskowej z art. 61 p. 1) ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym.

240.

Pismo Nr. Pers. 107/4

z dnia 18 listopada 1932 r.

o wypłacie pensji za order „Virtuti Militari“ za rok 1933.

Do

I. P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu w Warszawie, Komendanta Głównego Policji Państwowej, Dyrektora Głównego Urzędu Statystycznego, Dowódcy Korpusu Ochrony Pogranicza, Naczelnika Urzędu Spraw Mniejszości w Katowicach, PP. Prezesów Wojewódzkich Sądów Administracyjnych w Poznaniu i Toruniu.

II. P. P. Dyrektorów Departamentów, Szefów Biur i Naczelników Wydziałów w Min. Spraw Wewnętrznych.

Stosownie do zawiadomienia Ministerstwa Skarbu z dnia 10 listopada 1932 r. Nr. D. III. 17003/6/32 pensja orderowa, przypadająca kawalerom orderu „Virtuti Militari“ za rok 1933 będzie wypłacana jednorazowo w pełnej wysokości, poczynawszy od dnia 2 stycznia 1933 r. na zasadach, ustalonych zarządzeniem z dnia 4 marca 1929 r. Nr. D. VII. 313/2.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi o podanie powyższego do wiadomości podwładnych Panom zainteresowanych funkcjonarjuszów.

241.

Pismo Nr. SF. 61/1/28

z dnia 18 listopada 1932 r.

o opłatach na rzecz Funduszu Pomocy Bezrobotnym.

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem p. wojewody śląskiego).

Komisja Międzyministerjalna do spraw Bezrobocia przy Prezie Rady Ministrów powiadomiła Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, że do końca października b. r. tylko nieliczne miasta wniosły opłaty na rzecz Funduszu Pomocy Bezrobotnym za miesiąc wrzesień; świadczy to, że większość miast nie przekazuje pobranych na rzecz F. P. B. opłat we właściwych terminach, t. j. 5 i 20 każdego miesiąca.

To przetrzymywanie należnych F. P. B. sum utrudnia oczywiście w wysokim stopniu i hamuje akcję walki z bezrobociem, której skuteczność leży także w interesie gmin miejskich, we własnym więc, dobrze zrozumiałym interesie gminy powin-

ny przestrzegać terminowego przekazywania tych należności. Poza tem obowiązek przekazywania tych należności 5 i 20 dnia każdego miesiąca wkłada na gminy § 13 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 670).

W związku z powyższem, oraz nawiązując do reskryptu swego z dnia 27.9. r. b. Nr. SF. 61/1/8, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi Pana Wojewodę o ponowne wezwanie zarządów gmin, aby terminów powyższych ściśle przestrzegały, oraz o wydanie zarządzeń, aby władze nadzorcze ze swej strony dopilnowały terminowego przekazywania przez gminy opłat, pobranych na rzecz Funduszu Pomocy Bezrobotnym.

242.

Pismo Nr. AP. 58/3

z dnia 18 listopada 1932 r.

o niepokojeniu podróżnych w pociągach pasażerskich.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Zwraca uwagę fakt, że do pociągów pasażerskich wchodzi różne niepowołane osoby, jak przekupnie, nieuprawnieni sprzedawcy gazet, żebracy i t. p., i przez swój natrętny sposób zwracania się do podróżnych, a często także przez swój wysoce zaniedbany wygląd zewnętrzny, obrzydzą pasażerom odbywanie podróży kolejną. — Wymienione fakty poniżają oczywiście prestiż polskich kolei.

Ponieważ funkcjonarjusze kolejowi nie mogą sobie sami z tą plagą dać rady, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi Panów Wojewodów (Pana Komisarza Rządu) o wydanie zarządzeń, aby organa Policji Państwowej używały swej pomocy funkcjonarjuszom kolejowym w zwalczaniu przedstawionego powyżej stanu rzeczy.

243

Pismo Nr. AP. 26/5

z dnia 23 listopada 1932 r.

w sprawie świadectw niezamożności w związku ze zwalnianiem ociemniałych niezamożnych od opłat radjofonicznych.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Ministerstwo Pocht i Telegrafów zakomunikowało, że w związku z napływającymi świadectwami niezamożności w sprawach dotyczących

zwalniania ociemniałych od opłat radjofonicznych, niejednokrotnie napotyka na trudność, czy dano-go petenta należy na podstawie otrzymanego świadectwa uznać istotnie za osobę, która nie jest w możności uiścić opłat radjofonicznych.

Trudność ta powstaje wskutek tego, że wydawane przez odnośne władze świadectwa nie zawierają stwierdzenia przez nie stanu zupełnego ubóstwa petenta, pozostawiając ocenę tę Ministerstwu Poczty i Telegrafów.

Ze względu na powyższe Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi Pana Wojewodę (Pana Komisarza Rządu) o wydanie odnośnym władzom podległym zarządzenia, aby w wydawanych w związku z omawianą sprawą świadectwach wyraźnie stwierdzały w odpowiednich wypadkach, że uiszczanie opłat radjofonicznych przez daną osobę ociemniałą, z uwagi na stan jej ubóstwa, jest zupełnie niemożliwe, względnie spowodowałoby znaczny uszczerbek w posiadanych środkach utrzymania. Oczywiście rzecz, że okoliczność tę należy odpowiednio umotywować.

244.

Pismo Nr. Pers. 107/3

z dnia 23 listopada 1932 r.

o patentach oficerskich.

Do

I. P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu w Warszawie, Komendanta Głównego Policji Państwowej, Dyrektora Głównego Urzędu Statystycznego, Dowódcy Korpusu Ochrony Pogranicza, Naczelnika Urzędu Spraw Mniejszości w Katowicach, Prezesów Wojewódzkich Sądów Administracyjnych w Poznaniu i Toruniu.

II. P. P. Dyrektorów Departamentów, Szefów Biur i Naczelników Wydziałów w Zarządzie Centralnym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

W N-rze 12 Dziennika Rozkazów Ministerstwa Spraw Wojskowych z dnia 28.6.1932 roku ogłoszono, że zgodnie z postanowieniem art. 12 pragmatyki oficerskiej Biuro Personalne Ministerstwa Spraw Wojskowych przystąpiło do wydawania oficerom patentów oficerskich.

Patent może otrzymać każdy oficer, a więc zarówno będący w służbie czynnej, jak i w rezer-

wie, pospolitem ruszeniu, względnie w stanie spoczynku, z wyjątkiem oficerów zaliczonych do rezerwy w myśl art. 118 pragmatyki oficerskiej (oficerowie byłych armij zaborskich, przyjęci do rezerwy W. P. w stopniach posiadanych w tych armjach).

Patenty oficerskie dla oficerów zmarłych mogą otrzymać członkowie ich rodzin po udowodnieniu stosunku pokrewieństwa do zmarłego.

Oficerom, którzy otrzymali już patenty oficerskie, będzie wydany przy każdym następnym awansie załącznik do patentu, stwierdzający ich awans.

Patenty oficerskie wydaje się w wykonaniu na papierze czerpanym lub na pergaminie — za zwrotem kosztów wykonania, które wynoszą: za patent, wykonany na papierze czerpanym, z przesyłką w rulonie tekturowym — 5 zł.; za patent wykonany na pergaminie z przesyłką w rulonie oprawnym w płótno — 27 zł. 50 gr.

Podporucznicy zawodowi otrzymują bezpłatnie patenty, wykonane na papierze czerpanym.

Oficerowie rezerwy, pospolitego ruszenia i w stanie spoczynku oraz członkowie rodzin oficerów zmarłych przesyłają indywidualne zgłoszenia o patenty według załączonego wzoru wprost do Biura Personalnego Ministerstwa Spraw Wojskowych, wpłacając jednocześnie pełną należność do Głównej Drukarni Wojskowej przekazem pocztowym, względnie na konto czekowe P. K. O. Nr. 30710. Na przekazie, względnie na czeku należy zaznaczyć: „Należność za patent oficerski do zgłoszenia z dnia. . .” (wymienić datę zgłoszenia, przesłanego do Biura Personalnego).

Ostateczny termin nadsyłania zgłoszeń o patenty upływa z dniem 1 stycznia 1933 r.

Patent oficerski, jako dokument o charakterze publiczno-prawnym i znaczeniu historycznym, musi zawierać ściśle dane osobiste oficera, oparte na dokumentach. Dotyczy to w szczególności tytułów naukowych, właściwego brzmienia nazwiska i imion. Z tego względu w zgłoszeniach o patenty należy wymienić: pseudonim (przydomek), nazwisko rodowe i imiona (ilość imion i ich kolejność) ściśle według metryki urodzenia, względnie innych personalnych dokumentów urzędowych, a tytuły naukowe — na podstawie posiadanych dyplomów naukowych.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi o podanie powyższych informacji do wiadomości odwołanych Panom zainteresowanych urzędników.

Data zgłoszenia.

Wzór.

ZGŁOSZENIE O PATENT OFICERSKI.

- 1) Korpus osobowy
i stopień posiadany
- 2) Tytuł naukowy
- 3) Pseudonim (przydom-
mek)
- 4) Nazwisko i imiona
- 5) Posiadany stopień uzy-
skał w korpusie oso-
bowym
ze starszeństwem i lo-
katą
(Dz. Pers.....)
- 6) Zamawia patent na
papierze czerpanym,
czy na pergaminie
- 7) Należność w kwocie
wpłacił
dnia
- 8) Dokładny adres pod
jakim należy przesłać
patent
- 9) Stosunek pokrewień-
stwa zamawiającego
patent do oficera
zmarłego
- 10) Podpis zamawiające-
go, stwierdzający jed-
nocześnie ścisłość da-
nych osobistych ofi-
cera

UWAGA: Zgłoszenie należy wypełnić, o ile możności pismem maszynowym, względnie kaligraficznie.

W rubryce 3-ciej wyraźnie zaznaczyć, czy wypisana nazwa jest pseudonimem, czy przydomkiem.

245.

Pismo Nr. Pers. 101/10.

z dnia 25 listopada 1932 r.

o przygotowaniu władz administracji ogólnej do przejścia obowiązków, wynikających z art. 16 Przepisów z 11.VII.1932 r., wprowadzających kodeks karny i prawo o wykroczeniach.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Wobec przekazania rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 573) właściwości władz administracyjnych spraw o wykroczenia, podlegających poprzednio kompetencji Sądów, wielu z P. P. Wojewodów wystąpiło do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z przedstawieniami, wykazującymi potrzebę wzmocnienia w starostwach referatów karnych tak pod względem jakościowym, jak i ilościowym, a to po części przez powiększenie ilościowe etatu osobowego, po części przez zmianę pewnej liczby niższych etatów na wyższe.

Nie negując faktu, że rozporządzenia z 11 lipca 1932 r. zwiększają obowiązki, ciężące na powiatowych władzach administracji ogólnej muszą jednak oznajmić Panom, że w obecnej sytuacji Skarbu Państwa nie może być mowy o jakimkolwiek powiększeniu wydatków osobowych. Możliwości sprostania nowym obowiązkom należy zatem szukać jedynie w udoskonaleniu organizacji podległych Panom urzędów przez odpowiednie przystosowanie jej do zmienionych zadań oraz we wzmożeniu tempa i podniesieniu wydajności pracy personelu.

Winni Panowie również starać się o wykorzystanie w jak najszerszym zakresie postanowienia art. 1 punktu 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 października 1932 r., zmieniającego niektóre przepisy prawa o ustroju sądów powszechnych. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 734). Wspomniane postanowienie pozwala na delegowanie aplikantów sądowych do urzędu władzy administracji ogólnej celem zaznajomienia ich z czynnościami tej władzy w zakresie orzecznictwa karnego. Pomoc w tym zakresie delegowanych przez władze sądowe aplikantów może znacznie złagodzić trudności, w jakich znalazły się referaty karne w starostwach.

Bliższe informacje w tej sprawie otrzymają Panowie w osobnym okólniku, który obecnie znajduje się w uzgodnieniu z Ministerstwem Sprawiedliwości.

246.

Pismo Nr. GB. 9/11.

z dnia 28 listopada 1932 r.

o zwrocie opłat szkolnych za dzieci uczęszczające do gimnazjum polskiego w Gdańsku.

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu m. st. Warszawy, PP. Prezesów Wojewódzkich Sądów Administracyjnych w Poznaniu i Toruniu oraz Naczelnika Urzędu Spraw Mniejszości w Katowicach.

Okólnikiem z dnia 22 listopada 1932 r. Nr. 31 Prezydium Rady Ministrów wyjaśniło, co następuje.

W myśl opinii Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego gimnazjum Macierzy Szkolnej w Gdańsku ma organizację odpowiadającą przepisom gdańskim, obejmuje zatem 9 klas. Program nauki w tym zakładzie jest dostosowany do programu szkół średnich ogólnokształcących polskich, ale w zasadzie opiera się również na programie szkół gdańskich. Wobec tego, że organizacja gimnazjum polskiego jest ściśle związana z organizacją szkolnictwa publicznego w Gdańsku oraz wobec tego, że prowadzone są starania, aby dla tego zakładu uzyskać prawa gdańskich gimnazjów publicznych, postanowienia ustawy z r. 1932 r. o ustroju szkolnictwa w Polsce nie mogą mieć skutków dla szkół polskich w Gdańsku.

Przeto za dzieci funkcjonariuszów państwowych, uczęszczające do gimnazjum polskiego w Gdańsku, należy zwracać opłatę szkolną bez względu na to, do której klasy dzieci te uczęszczają.

247.

Pismo Nr. GB. 18/11/2.

z dnia 28 listopada 1932 r.

o postępowaniu przy spłacie należności dostawcom, którzy zalegają z opłatami skarbowymi.

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu m. st. Warszawy i Naczelnika Urzędu Spraw Mniejszości w Katowicach.

W związku z zapytaniem jednego z Panów Wojewodów Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zgodnie z wyjaśnieniem Ministerstwa Skarbu

oznajmia, że postanowienia okólnika tegoż Ministerstwa z dnia 18.VII.1931 r. Nr. D. V. 13199/1, podanego przez M-stwo Spraw Wewnętrznych w piśmie z dnia 28.VII.1931 r. Nr. OB. 5041, w sprawie ułatwienia spłaty zaległości podatkowych płatnikom, posiadającym należności od Skarbu Państwa za wykonane dla instytucyj państwowych roboty i dostawy, — nie mają zastosowania do osób trzecich, które stały się wierzycielami Skarbu Państwa z tytułu cesji wspomnianych należności przez pierwotnych wierzycieli.

248.

Pismo Nr. Wojsk. B. 3/45/1

z dnia 29 listopada 1932 r.

o odroczeniu służby wojskowej z art. 61 p. 1)
ustawy o powsz. obow. wojsk.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st.
Warszawy.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zawiadamia, że prawo do odroczenia czynnej służby wojskowej z art. 61 p. 1) ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym przysługuje uczniom ostatniej (4-ej) klasy niżej wymienionych zakładów naukowych:

1) Prywatnej Męskiej Szkoły Handlowej, ze specjalną klasą 4-ą o kierunku spółdzielczym,

Kolegium Ks. Ks. Pijarów w Lidzie, województwa nowogrodzkiego;

2) Prywatnej Koedukacyjnej Szkoły Handlowej, ze specjalną klasą 4-ą o kierunku samorządowym, Stowarzyszenia Przyjaciół Oświaty w Smorgoniach, województwa wileńskiego;

3) 3-klasowej Męskiej Szkoły Handlowej im. Stanisława Staszica Marji Landsbergowej, z klasą 4-ą specjalną o kierunku spółdzielczym w Wilnie.

VIII.

Nowe książki i czasopisma.

B. Interesujące administrację spraw wewnętrznych.

249.

„Amnestja 1932 r.“ Dr. Rafał Lemkin.

Ukazała się praca Dr. Rafała Lemkina, podprokuratora przy Sądzie Apelacyjnym w Warszawie p. t. „Amnestja 1932 r.“ Praca ta, zawierająca komentarze i orzecznictwo Sądu Najwyższego może zainteresować urzędy administracji spraw wewnętrznych.

Książkę można nabywać u wydawców „Gethnera i Wolffa w Warszawie. Cena — 1 zł. 50 gr. za egzemplarz.

